

PRZEDRZEĆ SIĘ (7) *vb pf*

się (5), się (2).

Oba e jasne; w -dar- a jasne.

inf przedrzeć się (4). \diamond *fut* 3 sg przedrze się (1). \diamond *praet* 3 sg m przedarł się (1). \diamond *plusq* 3 pl m *pers* byli się przedarli (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. przedrzeć.

Z trudem się przedostać; perrumpere Mącz, Modrz; rumpere Mącz, Calag; erumpere Mącz (7) :

Zwrot: »[przez co] gwałtem się przedrzeć« (1): nálaźfzy dwie drzewie miąźfze/ coby blińko siebie ítały/ [obźarty rosomak] gwałtem fię miedzy nie ćíśnie/ á gdy przez onę ćieśninę gwałtem fię przedrzeć chce [per angustias perrumpere conatur violenter]/ co gwałtownie źarł/ gwałtownie z siebie wycíłka *ModrzBaz* 52.

Szereg: »przecisnąć się [i] przedrzeć się« (1): Durchdringen. Przecíńnąć się/ et przedrzeć się. *Rumpere. Calag* 136b.

a. *Wedrzeć się do wnętrza czegoś [dokąd] (1) :* [Bo gdy [młodzieniec jeden] mieyfća y czáfu ízukał/ á w nocy fię tám gdzie oná pokoy miała przedarł: wnetże záłtrałfzony niewiem czym wćiekáć musiał. *SkarŻyw* 547.]

Szereg: »przedrzeć się, przecisnąć« (1): Iam in vestibulum templi perrumperant, Iufz fię byli do końcielney krukty Albo babincá yáko niektórzy zowa/ przedarli/ Przecíńnęli. *Mącz* 361b.

b. *Przebić się, przedostać się walcząc [przez kogo, przez co] (3) :* Máły Człowiek Defzpot/ [...] w máłym potćie ludźi/ przedarł fye przez Zaręby Sámborńkie *OrzRozm* C3.

Szereg: »przedrzeć się albo (a) przebić« [szyk 1:1] (2): Erumpere per castra hostium, Przebić á przedrzeć fię przes woysko nieprzyacielskie. *Mącz* 361a, 361b.

c. *Wyjść z wnętrza na wierzch (o wrzodzie) [przez co] (1) :*

Zwrot: »na wierzch się przedrzeć« (1): Połtrzał íeft końtny wrzód/ od ktorégo fye kość/ od ítáwu do ítáwu páda/ od ktorégo pádania gdy zemrze kość/ wielką biédę czyni w ćiele niżlifye przez mięfo ná wierzch przedrze *SienLek* 131.

Synonimy: przecisnąć się; b. przebić się.

Formacje współrdzenne cf DRZEĆ.